

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 242.

Tolvte Sæssion.

58de Møde.

Tirsdagen den 11te December Kl. 4.

(Forsat).

J. N. Hansen (forts.): Det forekommer mig, at med denne Anviisning maatte det dog være den retteste Maade at foretage Udvæjningen paa, at man engang for alle indsætter en Paragraph i Finantsloven, der bevilger de Udbetalinger, som ere en Følge af saadanne finansielle Love, der først have været forelagte Folkethinget, og refererer sig, hvorledes man vil stille sig med Hensyn til de Love af samme Natur, der først blive forelagte i Landstthinget, hvilket, som bemærket, kunde skee paa den Maade, at Landstthinget var den Første, der indsatte en Bevillingsparagraph, men kunde ogsaa skee paa en af de andre Maader, den ærede sidste Tale har antydet. Det forekommer mig ikke at være aldeles rigtigt, naar der siges, at den Meningsforskjellighed, der ved den nævnte Feilighed viste sig, nu skulde være aldeles bortfalden; thi hvis det var Tilfældet, saa kunde der jo ikke være Tale om, at man ved de stillede Forslag — jeg troer navnlig den ærede Minister sigtede til Forslaget under Nr. 30 af Rigsdagsmanden for Holbek Marts 2den Valgfreds — skulde oppripe Striden paant, men det, at man har en Følelse af, at Striden kan oppripes, viser, at den ikke kan betragtes som aldeles bortfalden. Jeg for mit Vedkommende vil, som jeg har antydet, stemme for Endringsforslaget under Nr. 23, og naar dette vedtages, og den ærede Ministers Forslag bliver ændret i Hen-

hold dertil, vil jeg ogsaa stemme for dette Forslag. Den ærede Minister sluttede med at antyde, at naar man ikke kom til Enighed ved dette Forslag, saa udsatte man sig for, at den endelige Vedtagelse af de Rønningsslove, som for Diebliffet ere til Behandling i Landstthinget, kunde blive udsat. Dertil skal jeg strax erklære, at det forekommer mig ikke, der kan være den allerminste Frygt derfor eller Tale derom, thi den samme Betragtningmaade, der bevægede Udvælget, der behandlede disse Love i forrige Sæssion, til at tilraade Lovene uden en saadan Paragraph efter den Erklæring, som da blev givet af den ærede Indenrigsminister, og som jeg nylig erindrede det ærede Thing om, mener jeg ogsaa vil gjøre sig gjældende nu, forsaavidt de vedkommende Love skulde komme her ind i Thinget, uden at det andet Thing havde vedtaget denne Paragraph. Det forekommer mig, at den ærede Minister jo ikke nu i noget Stykke har fremsat anden Mening om det paagjældende Spørgsmaal end den, jeg har anført, at han fremsatte sidste Sæssion, og i Tillid til denne Mening, som jeg ogsaa troer enhver af de følgende Indenrigsministre maa dele med ham, vil der ikke være nogen Fare ved at vedtage disse Rønningsslove uden den omhandlede Paragraph, naar Rigsdagens anden Afdeling ikke skulde synes om den. Jeg troer derfor ikke, at man ved sin Afstemning over det nu foreliggende Spørgsmaal i mindste Maade vil stille disse Loves Vedtagelse i Usikkerhed fra Folkethingets Side.

Indenrigsministeren ad interim:

Hvis jeg turde antage, at Thingets Fleertal